

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ & Γ' ΤΑΞΗΣ ΕΠΑ.Λ (ΟΜΑΔΑ Β')

12 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α

A1. α. Λάθος β. Σωστό γ. Σωστό δ. Λάθος ε. Λάθος

A2. δ

A3. β

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Β1

σελ 28-29 του σχολικού βιβλίου **Η συμπεριφορά του καταναλωτή**

Ο καταναλωτής ικανοποιεί τις ανάγκες του με τη χρησιμοποίηση των αγαθών. **Για τον καταναλωτή, χρησιμότητα ενός αγαθού είναι η ικανοποίηση την οποία απολαμβάνει σε μια ορισμένη χρονική περίοδο από την κατανάλωση του αγαθού αυτού.** Επιδίωξη του καταναλωτή είναι να μεγιστοποιεί τη χρησιμότητα που απολαμβάνει από την κατανάλωση αγαθών και υπηρεσιών. Η επιδίωξη της μέγιστης χρησιμότητας αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς του καταναλωτή στη ζήτηση αγαθών.

Την παραπάνω επιδίωξη περιορίζουν δυο παράγοντες οι οποίοι σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο είναι δεδομένοι για τον καταναλωτή: Το χρηματικό του εισόδημα και οι τιμές των αγαθών.

Με τον όρο χρηματικό εισόδημα εννοούμε ένα συγκεκριμένο αριθμό χρηματικών μονάδων που μπορεί να διαθέσει για την αγορά αγαθών.

Με τον όρο τιμή ενός αγαθού εννοούμε τον αριθμό των χρηματικών μονάδων που απαιτούνται για την απόκτηση μιας μονάδας από το συγκεκριμένο αγαθό.

Επομένως, ο καταναλωτής είναι αναγκασμένος να επιλέξει αυτά τα αγαθά και σε εκείνες τις ποσότητες που του επιτρέπει το εισόδημά του, έτσι ώστε από την κατανάλωσή τους να μεγιστοποιεί τη χρησιμότητά του. Μια τέτοια συμπεριφορά ονομάζεται **ορθολογική συμπεριφορά** και ο καταναλωτής **ορθολογικός καταναλωτής**.

Ένας ορθολογικός καταναλωτής, ο οποίος σε μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο έχει έτσι καταναλώσει το εισόδημά του, ώστε αγοράζοντας αυτά τα αγαθά και σε εκείνες τις ποσότητες να μεγιστοποιείται η χρησιμότητά του, λέμε ότι βρίσκεται σε **ισορροπία**. **Αυτό σημαίνει ότι, αν δεν υπάρξει καμία μεταβολή, για παράδειγμα στις προτιμήσεις του, στις τιμές των αγαθών ή στο εισόδημά του, δεν έχει κανένα λόγο να μεταβάλει τη συμπεριφορά του.**

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ.1.

Συνδυασμοί ποσοτήτων	Παραγόμενες ποσότητες X	Παραγόμενες ποσότητες Ψ	Κόστος Ευκαιρίας X KE _X
A	0	250	
			2
B	50	150	
			3
Γ	75	75	
			5
Δ	90	0	

Στο συνδυασμό παραγωγής A όλοι οι συντελεστές παραγωγής απασχολούνται μόνο στην παραγωγή του αγαθού Ψ οπότε η οικονομία παράγει $\Psi_A = 250$ ενώ η παραγωγή του αγαθού X είναι μηδενική $X_A = 0$

$$KE_{X(A-B)} = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Rightarrow KE_{X(A-B)} = \frac{250-150}{50-0} \Rightarrow KE_{X(A-B)} = \frac{100}{50} \Rightarrow KE_{X(A-B)} = 2$$

$$KE_{X(B-\Gamma)} = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Rightarrow KE_{X(B-\Gamma)} = \frac{150-75}{75-50} \Rightarrow KE_{X(B-\Gamma)} = \frac{75}{25} \Rightarrow KE_{X(B-\Gamma)} = 3$$

$$KE_{X(\Gamma-\Delta)} = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Rightarrow 5 = \frac{75-0}{X_\Delta-75} \Rightarrow X_\Delta-75 = \frac{75}{5} \Rightarrow X_\Delta = 90$$

Γ.2. Γνωρίζουμε από τη θεωρία ότι το κόστος ευκαιρίας του αγαθού Ψ είναι το

αντίστροφο του κόστους ευκαιρίας του αγαθού X. Συνεπώς, ισχύει η σχέση $KE_\Psi = \frac{1}{KE_X}$

$$KE_{\Psi(A-B)} = \frac{1}{KE_{X(A-B)}} = \frac{1}{2}$$

$$KE_{\Psi(B-\Gamma)} = \frac{1}{KE_{X(B-\Gamma)}} = \frac{1}{3}$$

$$KE_{\Psi(\Gamma-\Delta)} = \frac{1}{KE_{X(\Gamma-\Delta)}} = \frac{1}{5}$$

Από τα αριθμητικά δεδομένα του κόστους ευκαιρίας Ψ παρατηρούμε ότι καθώς αυξάνεται η παραγωγή του αγαθού Ψ από 0 σε 250 μονάδες αυξάνεται και το KE_Ψ

από $\frac{1}{5}$ σε $\frac{1}{2}$

$(\frac{1}{5} < \frac{1}{3} < \frac{1}{2})$. Συνεπώς το KE_Ψ βαίνει αυξανόμενο.

